

РЕШЕНИЕ

№ 7616

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7991** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, Е.седалище и адрес на управление-гр.С., [улица]чрез юрк.Л. Д. срещу Решение № Ж-654/19.07.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания да възстанови, в седмодневен срок, на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на платената сума за съгласуване на условията за присъединяване на Ф., находящ се в УПИ № 39116.20.36, гр.К., обл. К. към електропровод 20kV „Р. езера“, като предостави доказателства на КЕВР за изпълнение наложеното задължение.

Твърди се допуснато нарушение на производствените правила при постановяване оспореният акт – липса на мотиви въз основа на които КЕВР е постановил задължителните предписания спрямо дружеството, както и неанализиране в пълнота на всички относими доказателства и обстоятелства – нарушение на чл.35 АПК. Успоредно с това се претендира материална незаконосъобразност на акта – нормата на чл.116а от ЗЕ и като следствие, приложимият ред на Наредба № 6, като претендира, че се касае за присъединяване на обект на оператор на електроразпределителна мрежа по чл.102 ал.1 т.2 ЗЕ. Твърди се и нарушение на чл.51 ал.6 от Наредба № 6 дефиниращ дължимост на заплащане на проучване условията и

начина на присъединяване на електрическа централа към електрическата мрежа. Като следствие се претендира и противоречие с целта на закона и нарушение на чл.23 т.5 и чл.23 т.8 от ЗЕ.

Ответната страна- КЕВР изразява становище за неоснователност за жалбата по съображения, аналогични с изложените в оспореният акт.

Заинтересованите страни – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и “Ай Би Си-Консулт“ООД претендират

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирани лица, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК, поради което и следва да бъде разгледана по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба от 29.06.2023г. на “Ай Би Си-Консулт“ООД срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД затова, че неправилно е изисквана и заплатена такса за съгласуване условия за присъединяване на Ф. с мощност 500кв находяща се в УПИ № 39116.20.36, гр.К., обл. К..

На 25.06.2021г. “Ай Би Си-Консулт“ООД е подало искане за предпроектно проучване за обект Ф. с мощност 500Кв, предвидена за изграждане в УПИ № 39116.20.36, гр.К., обл. К.. Предпроектното проучване е издадено на 26.07.2021г. с посочено присъединяване на обекта на производителя към нов ТП от въздушен електропровод 20кв Р. езера от п/ст Вец Р.. Впоследствие от дружеството е подадено искане за проучване от 04.02.2022г. до Е., както и искане от 21.03.2022г. от Ч. Разпределение България АД/понастоящем Е. Запад/ за съгласуване условията за присъединяване на посочената Ф., заедно с документ за заплатена такса за проучване от 7848,00лв. с ДДС. Присъединяването е разгледано и съгласувано от постоянен технически съвет на Е. ЕАД, като с писмо от 29.04.2022г. Ч. България АД е уведомена за решението на съвета, като е посочена необходимост от съгласуване със собственика на п/ст ВЕЦ Р. и изпълнение на технически мероприятия за да не се връща електрическа енергия от разпределителната мрежа към шини 110кв за да няма смесване на произведената и подаваната към мрежата електрическа енергия.

С писмо от 18.07.2022г. собственика на ВЕЦ Р. е отказал присъединяване на производители към изходящите от п/ст ВЕЦ Р. електропроводи 20кв собственост на ЕВР Запад.

Поради получен отказ от собственика на п/ст ВЕЦ Р. на 02.09.2023г. в Е. ЕАД е постъпила ново искане от Е. Запад за съгласуване условията за присъединяване на посоченият Ф. към електропровод 20кв към К. на 20Кв на п/ст Д. 110/20кв., като постоянния технически съвет на Е. в последващо заседание е съгласувал променените

условия за присъединяване, за което е уведомил Е. Запад, като е посочена необходимост от проектиране, доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на цифрова релейна защита.

Така, за да постанови процесният акт, КЕВР е посочила, че в Решение № Ц-27/28.07.2016г. не се съдържа услуга със съответната цена за присъединяване на обект на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа, респ. изискването от Е. за заплащане на цена за съгласуване становището от производителя съгласно чл.53 ал.2 от Наредба № 6 няма нормативно основание, тази цена не е определена по надлежен ред от Комисията, поради което до одобряване от КЕВР на подадено предложение от Е. за определяне на цена, същата се явява недължима.

С твърденията на страните, фактите по спора и предмета на служебна проверка, съобрази:

Процесното решение е постановено от компетентен орган /арг. чл.22 ал.1 т.2 вр. ал.5 от ЗЕ и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката /.

Процесното решение е постановено в писмена форма, като противно на твърденията на жалбоподателя съдържа ясно изложение, както от фактическа така и от правна страна, на възприятието на административния орган, мотивирало постановяването на крайният резултат от производството. В този смисъл акта е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание.

Относно възражение за допуснато нарушение на производствените правила и при липса на ясно посочване кои доказателства административният орган не е взел предвид или е тълкувал и кредитирал превратно, съдът служебно съобрази:

Конкретното производство е регламентирано в чл.142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл.144 ал.1 от Наредбата пренася изискването на чл.35 АПК на плоскостта на конкретното производство, като предвижда, че при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. В конкретният казус спорното обстоятелство е дължи ли се такса за проучване в хипотеза като процесната. И по отношение на посоченото обстоятелство КЕВР е осъществила пълна и всеотраслова проверка, като е спазено и изискването на чл.145 от Наредбата, като след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение/л.24 от делото/, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

При постановяване процесното решение са обсъдени становищата на Е. Запад и Е. ЕАД. В тази връзка следва да се приеме, че при постановяване оспореното решение не е налице нарушение на административно-производствените правила.

При преценка съответствие на акта с материалния закон, съдът съобрази:

По силата на чл. 116 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. От нормата на чл. 116, ал. 8 ЗЕ, следва извода, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата.

И като контратеза - неотнормирана е разпоредбата на чл. 116а ЗЕ, която е свързана с присъединяване обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия. Този вид присъединяването се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3, каквато процедура очевидно не е налице понастоящем.

В идентичен контекст Върховния административен съд е имал възможността да постанови, че „В процесния случай се касае до нарушение на оператора на преносната мрежа с въвеждане на ограничения за заплащане на такси и забавяне на процедурата във времето, по който начин създава предпоставки за дискриминационни мерки в процедурата, поради и което КЕВР при упражняване на своите регулаторни функции на контрол е дала задължителни указания на оператора на преносната мрежа“/виж Решение № 6300 от 13.06.2023г. по адм.дело № 408 по описа на ВАС за 2023г. и др./.

В процесния казус и противно на твърденията на жалбоподателя, следва да се приеме, че са налице отделни етапи в процедурата, като е необходимо първо съгласуване на искането за присъединяване на обекта към преносната мрежа по чл. 53, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 6, което съгласуване не е обусловено от заплащане на цена, след което обаче се сключва предварителен договор за проучване. Предвиденото съгласуване на операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителна мрежа средно напрежение съгл. чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 не

представлява проучване на присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи на одобрената от КЕВР цена на Е. ЕАД по позицията „2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 МВ включително“, на стойност 7848 лв. Съгласуването по реда на Наредба № 6 е предвидено с цел информирание на Е. ЕАД за възникващото му задължение за присъединяване на конкретния обект на производител, като изискването на Е. ЕАД за заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл.53 ал.2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и такава цена не е определена по надлежния ред от КЕВР.

С оглед изложеното следва да се приеме, че решението е постановено в съответствие с материалния закон.

В заключение и относно твърдяното несъответствие на акта с целта на закона, следва да се посочи:

Несъответствието на акта с целта на закона се изразява в превратно упражняване на власт, т.е. използването на акта за постигане на цел, различна от тази за която законодателят е предвидил съответният правен инструмент. В настоящият контекст, решението е постановено в съответствие с регулаторните правомощия, явяващи се и задължение на КЕВР и поражда последици съответни на нормативно предвидените. Ето защо същият не разкрива превратно упражняване на власт. Напротив, следва да се приеме, че постановеният акт цели недопускане нарушаването на принципите на равнопоставеност между отделните субекти по чл.23 т.3 ЗЕ, а оттам и на принципа на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар по чл.2 ал.1 т.3 ЗЕ, какъвто резултат може да настъпи в хипотеза на аналогично пазарно поведение.

С оглед всичко гореизложено следва да се приеме, че процесната жалба е неоснователна и обективизираното с нея оспорване – да се отхвърли.

Предвид изхода от спора и съобразно чл.143 ал.3 АПК, претенцията на ответника за присъждане на разноски се явява основателна, поради което и в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложена сумата от 240 лв., определена по реда на чл.24 изр.първо от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради това и на основание чл.172 ал.2 предл. последно от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, Е., седалище и адрес на управление-гр.С., [улица] чрез юр.Л. Д. срещу Решение № Ж-654/19.07.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, Е., седалище и адрес на управление-гр.С., [улица] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 240/двеста и четиридесет/лева, съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: